

17. juli 2019

EM2019/31

Jeg skal hermed i medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremlægge følgende forslag til Forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan begrænse tilvæksten i antallet af partier i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut, Henrik Fleischer, Siumut)

Begrundelse:

Efter min mening er der for mange partier herhjemme. Der er kun lidt over 55.000 individer her i samfundet, og der bruges meget tid på det politiske arbejde for så få mennesker, og det er dyrt, og netop fordi der er så mange partier, går mange sager meget langsomt.

Selvom vi netop lige har overstået valget, så bliver Inatsisartuts talerstol efter min mening brugt alt for meget til valgflæsk, og det mener jeg skyldes, at der er for mange partier.

Som en konsekvens af at der bliver flere og flere partier, bliver møderne mere langvarige, og antallet af forslag, som skal behandles, vokser. Det har så medført, at der ansættes endnu flere embedsmænd, og en administration der fortsat vokser og vokser. Det koster samfundet penge.

Det øgede antal partier påfører også samfundet øgede udgifter til partitilskud, idet hvert parti i dag har ret til et grundtilskud på kr. 850.000 kr. Med det nuværende antal partier i Inatsisartut udgør det samlede grundtilskud til partierne næsten 6 mio. kr., hvortil kommer mandattilskuddet.

Til trods for nuancer og meningsforskelle ligger en del af vore partier i grundholdninger tæt på hinanden. Vi har i dag hele 7 partier i Inatsisartut. Flere kan komme til. Det indebærer som sagt store udgifter for samfundet og besværliggør arbejdet i Inatsisartut. Uanset hvor mange partier vi har eller får, vil de grundlæggende kunne inddeles i 3 grupperinger efter grundholdninger: de venstreorienterede, de midtersøgende og højrefløjen. Ideelt set kunne vi nøjes med 3 partier – 1 fra hver af disse tre grupper. Om vi nogensinde når dertil, er måske tvivlsomt, men med de senere års vækst i antallet af partier mener jeg, at det er på tide at overveje, hvad vi kan gøre for at sætte grænser.

En mulighed kunne være at skærpe de krav, som et nyt parti skal opfylde, for at kunne stille op til et valg til Inatsisartut. I dag kan et nyt parti stille op, hvis det kan samle underskrifter fra et antal

stillere, som svarer til 1/31 af samtlige gyldige stemmer ved sidst afholdte valg til Inatsisartut, og dermed sandsynliggøre, at partiet ved valget vil kunne opnå mindst 1 mandat. I praksis betyder det, at partiet skal samle underskrifter fra omkring 900 vælgere. Det har vist sig at være en relativt overkommelig opgave. Måske skulle vi overveje at skærpe kravet, således at et nyt parti for at kunne stille op til et valg til Inatsisartut skal sandsynliggøre, at det kan opnå mindst 2 mandater?

En anden mulighed, som måske kunne overvejes, er at indføre en form for spærregrænse, således at et opstillingsberettiget parti ikke kan opnå repræsentation i Inatsisartut med mindre end f.eks. 2 mandater.

Lad mig til slut understrege, at denne forespørgselsdebat ikke har til formål at sætte bestemte partiers eksistensberettigelse til diskussion. Hvad jeg ønsker, er en principiel drøftelse af, hvordan vi kan begrænse tilvæksten i antallet af partier, så antallet ikke i unødigt omfang koster samfundet penge og besværliggør arbejdet i Inatsisartut.

Jeg håber på en god og konstruktiv debat.